

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
Secția Litigii de Muncă
și Asigurări Sociale
DOSAR NR. ----

Operator 2928

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 04 septembrie 2024

Curtea constituită din:

Președinte: ----

Judecător: ----

Grefier: ----

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de către apelantul-reclamant ---- împotriva sentinței civile nr. ----, pronunțată de Tribunalul ---- în dosar nr. ----, în contradictoriu cu intimata-pârâtă ----, având ca obiect calcul drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă pentru apelantul-reclamant, avocat ----, cu delegație la fila ---- din dosar, iar pentru intimata-pârâtă se prezintă consilier juridic ----, cu delegație la fila --- din dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelul declarat este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea judecării, raportat la dispozițiile OUG nr. 62/2024.

Reprezentanta apelantului-reclamant arată că nu se impune suspendarea judecării până la pronunțarea de către ICCJ cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării în dosarul nr. 1617/1/2024, având în vedere că acest dosar privește cu totul alt aspect decât cel dedus judecării prin litigiul pendinte. Totodată, raportat la dispozițiile OUG nr. 62/2021, arată că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta intimatei-pârâte susține că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea judecării, raportat la dispozițiile OUG nr. 62/2024.

CURTEA,

Având nevoie de mai mult timp pentru a delibera în cauză, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. I Cod procedură civilă.

DISPUNE:

Amână la data de 18.09.2024 pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație Justiție, raportat la O.U.G. nr. 62/20024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi 04 septembrie 2024.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
Secția Litigii de Muncă
și Asigurări Sociale
DOSAR NR. ----

Operator 2928

ÎNCHETIERE

Ședința publică din 18 septembrie 2024

Curtea constituită din:

Președinte: ----

Judecător: ----

Grefier: ----

Pe rol se află soluționarea apelului apelul formulat de către apelantul-reclamant ---
- împotriva sentinței civile nr. ----, pronunțată de Tribunalul ---- în dosar nr. ----, în
contradictoriu cu intimata-pârâtă ----, având ca obiect calcul drepturi salariale.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din 4 septembrie 2024;
mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate potrivit încheierii aceleiași
zile, când pronunțarea s-a amânat la data de 18 septembrie 2024.

CURTEA,

Având nevoie de mai mult timp pentru a delibera în cauză, în temeiul
dispozițiilor art. 396 alin.1 Cod procedură civilă.

DISPUNE:

Amână la data de 25.09.2024 pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație
Justiție, raportat la O.U.G. nr. 62/20024 privind unele măsuri pentru soluționarea
proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a
proceselor privind prestații de asigurări sociale.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea
grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică, azi 18 septembrie 2024.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
Secția Litigii de Muncă
și Asigurări Sociale
DOSAR NR. ----

Operator 2928

ÎNCHETARE

Ședința publică din data de 25 septembrie 2024

Curtea constituită din:

Președinte: ----

Judecător: ----

Grefier: ----

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de către apelantul-reclamant ---- împotriva sentinței civile nr. ----, pronunțată de Tribunalul ---- în dosar nr. ----, în contradictoriu cu intimata-pârâtă ----, având ca obiect calcul drepturi salariale.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din data de 04 septembrie 2024; mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate potrivit încheierii aceleiași zile, când pronunțarea s-a amânat pentru data de 18 septembrie 2024 și, ulterior, pentru data de 25 septembrie 2024.

CURTEA,

În deliberare, asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului ---- la data de 26.05.2023, reclamantul ----, a solicitat, în contradictoriu cu pârâta ----, pronunțarea unei sentințe prin care să se dispună obligarea pârâtei la acordarea sporului pentru titlul științific de doctor, în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țara garantat în plată; obligarea pârâtei la plata către reclamanți a sporului pentru titlul științific de doctor, în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară, garantat în plată începând cu data de 26.05.2020; obligarea pârâtei ca plata sumelor acordate să fie actualizate în raport de indicii de inflație la data plății efective și a dobânzii legale aferentă sumelor de la pct. 2, începând cu data 26.05.2020 și până la data plății efective; obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Prin sentința civilă nr. ----, pronunțată de Tribunalul ---- în dosar nr. ----, s-a respins acțiunea formulată de reclamantul ----, în contradictoriu cu pârâta ----.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că reclamanții sunt angajații pârâtei, fiind încadrați pe funcția de artist liric la compartimentul cor, partida de sopran (reclamanta ----), respectiv șef partidă, la compartimentul cor, partida de bas (reclamantul ----).

Reclamanta ---- a susținut teza de doctorat intitulată „De la mitul elin la istoria imperială: nașterea operei. Claudio Monteverdi”, iar reclamantul ---- teza de doctorat

intitulată „Operele mozartiene cu subiect roman, în urma susținerii, fiindu-le conferit titlul științific de doctor în domeniul filologie.

Instanța de judecată a constatat că problema de drept ce se cere a fi dezlegată își are originea în divergența care există între cele două părți, cu privire la înțelesul sintagmei "în domeniul în care își desfășoară activitatea".

În referire la această problemă de drept, ÎCCJ a pronunțat decizia nr. 26/02.03.2020, prin care a respins (ca urmare a constatării că în cauză nu este respectată cerința noutății chestiunii de drept), ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: "În interpretarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) teza întâi din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora «Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul», sintagma «în domeniul pentru care deține titlul» se impune să fie raportată la Nomenclatorul domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare sau la sfera atribuțiilor de serviciu, astfel cum aceasta rezultă din fișa postului".

În considerentele acestei decizii s-a reținut că în practica instanțelor s-a conturat și opinia conform căreia sintagma "domeniul în care își desfășoară activitatea" implică necesitatea legăturii efective între studiile doctorale și activitatea desfășurată; rațiunea acordării sporului de doctorat fiind aceea a valorii superioare pe care o poate aduce în activitatea desfășurată efectuarea acestor studii, precum și faptul că există hotărâri judecătorești pronunțate în materie care au raportat sintagma "în domeniul pentru care deține titlul" la sfera atribuțiilor de serviciu.

Prin Decizia nr. 689 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.153 din 26 februarie 2010, Curtea Constituțională a reținut, la paragraful 18, următoarele: "În ceea ce privește însă cerința legală care condiționează acordarea indemnizației pentru titlul științific de doctor de desfășurarea activității funcției de bază într-un domeniu pentru care înalta calificare profesională dobândită prin obținerea acestui titlu prezintă relevanță. Curtea apreciază că aceasta se sprijină pe evidente rațiuni obiective, ce vizează înseși temeiurile pentru care acest drept este acordat. Astfel, Curtea observă că, prin reglementarea indemnizației pentru titlul științific de doctor, legiuitorul recunoaște și recompensează contribuția profesională deosebită pe care o persoană care a obținut titlul de doctor se presupune că o are în domeniul în care își desfășoară activitatea profesională. În concepția legiuitorului, simpla calificare a unei persoane în diverse domenii de activitate, chiar dacă se face la un nivel superior, nu justifică acordarea acestei indemnizații dacă nu este valorificată în activitatea profesională de bază. Prin urmare, instituirea unui tratament juridic diferit între persoanele care dețin titlul de doctor în domeniul în care își desfășoară activitatea profesională de bază și cele care dețin acest titlu în alte domenii, nerelevante pentru această activitate, este justificată în mod obiectiv și rezonabil". În consecință, raportând cererea de chemare în judecată la dispozițiile legale incidente, citate anterior, precum și din perspectiva analizelor juridice expuse, tribunalul a constatat că sintagma "în domeniul pentru care deține titlul" trebuie raportată la sfera atribuțiilor de serviciu pe care le desfășoară în concret reclamantii, având în vedere că rațiunea acordării sporului de

doctorat este aceea a valorii superioare pe care o poate aduce efectuarea acestor studii superioare, în activitatea desfășurată.

În prezenta cauză, având în vedere atribuțiile care revin reclamantilor, tribunalul a reținut că activitatea nu se suprapune domeniului în care au fost obținute titlurile, astfel că nu este îndeplinită condiția prevăzută de art. 14 alin. 1 din Legea 153/2017.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel reclamantii, prin reprezentant ----, solicitând admiterea apelului, schimbarea în tot a sentinței atacate, iar, pe fond, admiterea acțiunii, respectiv obligarea pârâtei la acordarea reclamantilor a sporului pentru titlul științific de doctor, în cuantum de 50% din nivelul salariului de baza minim brut pe țară garantat în plată; obligarea pârâtei la plata către reclamantii a sporului pentru titlul științific de doctor, în cuantum de 50% din nivelul salariului de baza minim brut pe țară garantat în plată începând cu data de 26.05.2020; obligarea pârâtei ca plata sumelor acordate reclamantilor să fie actualizate în raport de indicii de inflație la data plății efective și a dobânzii legale aferentă sumelor de la pct.2, începând cu data 26.05.2020 și până la data plății efective; cu cheltuieli de judecată.

În dezvoltarea motivelor de apel, reclamantii, prin reprezentant, au susținut în esență că, prin decizia nr. ----, reclamanta ---- a primit sporul pentru titlul științific de doctor începând cu data de 01.07.2017, iar prin decizia nr. ---- reclamantul ---- a primit același spor, cu aceeași dată de 01.07.2017. În acest sens, au fost încheiate și două acte adiționale la contractul de muncă, prin care, la elementele constitutive ale salariului, era inclus sporul pentru titlul științific de doctor. În acest sens, apelantul a anexat cele două decizii menționate, precum și actele adiționale. În ciuda acestor decizii, la numai câteva zile, intimata a decis că se sistează acordarea acestui spor, emițând deciziile cu nr. ---- și nr. ----, stabilind că, în mod retroactiv, adică începând cu data de 01.07.2017, încetează de drept acordarea sporului pentru titlul științific de doctor, cu toate că, inițial, le fusese acordat și dețineau diplome în acest sens.

În opinia apelantului, odată acordat acest drept, nu putea să fie retras, chiar dacă începând cu 01.07.2017, Legea nr. 284/2010 a fost abrogată de Legea nr. 153/2017, deoarece acest spor a fost încadrat în salariul lunar, ca o componentă a acestuia, iar înlăturarea lui a însemnat o încălcare a dispozițiilor art. 169 din Codul muncii.

Apelantul a subliniat faptul că aceste aspecte nu au fost analizate de către instanța de fond, care s-a limitat să analizeze doar aspectele legate de domeniul în care a fost dobândit titlul de doctor.

Cu privire la domeniul în care reclamantii apelanți au obținut titlul de doctor, apelantul a solicitat instanței de control judiciar să aibă în vedere dispozițiile art. 19 ind. I din Legea nr. 193/2016 pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și pentru stabilirea unor măsuri fiscal-bugetare. În noua Lege nr. 153/2017 acest spor a fost în continuare prevăzut, respectiv art. 14 din Legea 153/2017.

Membrii de sindicat, reclamantii în prezenta cauză, au făcut cerere pentru acordarea sporului pentru titlul științific de doctor, însă de fiecare dată le-a fost refuzat, deoarece nu ar îndeplini condiția legală de a „desfășura activitatea în domeniul pentru care dețin titlul”.

Reclamantii sunt salariați în cadrul pârâtei ----, pe postul de artist liric sopran, grad profesional IA, gradația 3 (gradație dobândită cu data de 01.04.2023), respectiv de șef partida la departamentul Cor, partida Bas.

Atașat cererilor formulate de reclamantii la ----, aceștia au anexat diploma de doctor emisă de ----, diplome care există la dosar. Chiar dacă la o prima vedere s-ar putea

trage concluzia că mențiunea din diploma de doctor a reclamanților cu privire la domeniu - "domeniul filologie" - în speță trebuie analizat subiectul tezei de doctorat al fiecăruia din reclamanți. Astfel, teza de doctorat a reclamantei ---- a avut ca subiect: „de la mitul elin la istoria imperială romană: nașterea operei Claudio Monteverdi”. Este bine cunoscut faptul că Claudio Monteverdi este considerat primul reprezentat important al operei moderne. El a ajuns la un grad de popularitate neobișnuit de mare față de contemporanii săi. Operele sale apar pe toate scenele importante din lume, madrigalurile sunt de mult clasice și unele piese sacre sunt de asemenea foarte cunoscute. Mai este cunoscut sub numele de părintele operei.

Totodată, teza de doctorat a reclamantului ---- a avut ca subiect: „Operele mozartiene cu subiect roman”. Este, de asemenea, bine cunoscut faptul că Wolfgang Amadeus Mozart a fost un compozitor austriac, unul dintre cei mai prestigioși și talentați creatori în domeniul muzicii clasice.

Pentru a înțelege mai bine subiectele tezelor de doctorat ale reclamanților, este important să se aibă în vedere și recomandările profesorilor care au făcut parte din comisia de examinare la susținerea tezei de doctorat. Toți acești profesori au arătat clar că tezele de doctorat ale reclamanților sunt complexe și nu sunt limitate la studiul filologic cuprinzând istoria muzicii, forme muzicale, analize estetice și interpretative muzicale, fiind o îmbinare perfectă între literatura istoriei și muzică.

În aceste condiții, este evident că titlul de doctor obținut de către reclamanți este unul obținut în domeniul în care își desfășoară activitatea, acela muzical, aceștia îndeplinind condițiile legale pentru acordarea sporului solicitat, mai ales în raport și cu atribuțiile postului fiecăruia dintre aceștia, în ciuda a ceea ce se susține în motivarea primei instanțe. Totodată, în raport cu aspectele menționate mai sus, apelantul a apreciat că decizia nr.26/02.03.2020 a ICCJ și decizia nr. 689/31.10.2019 a CCR nu sunt relevante în speță, mai ales că motivările fiecăreia dintre acestea nu contravin cu situația din speță. Din contră, în raport cu situațiile concrete ale reclamanților - domeniul de obținere a titlului de doctor și posturile pe care sunt încadrați în cadrul instituției - aceste motivări sunt valabile și în prezenta speță.

În drept: art. 466 și urm Cod pr. civ., dispozițiile Legii 153/2017, inclusiv textele de lege menționate în apel.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Prin concluziile orale formulate în cadrul ședinței de judecată din data de 04.09.2024, astfel cum au fost redată în cuprinsul încheierii de amânare a pronunțării de la acea dată, reprezentanții părților au susținut că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea judecării, raportat la dispozițiile OUG nr. 62/2024.

III. Analiza admisibilității sesizării:

Prin raportare la dispozițiile OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519 din Codul de procedură civilă, Curtea apreciază că acțiunea de față se încadrează în categoria proceselor prevăzute la art. 1 din OUG nr. 22/2024, iar asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel că se impune sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prin

care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

În ceea ce privește susținerea întinatei-pârâte potrivit căreia Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat asupra chestiunii de drept din speță prin decizia nr. 26/02.03.2020, Curtea observă că respectiva decizie a fost respinsă ca inadmisibilă, nefiind întrunite cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă, mai exact a lipsit cerința noutății. Așadar, întrucât asupra prezentei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat, iar ce lălealte condiții prevăzute de OUG nr. 62/2024 sunt îndeplinite, se impune sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării problemei de drept incidente în cauză.

Spre deosebire de reglementarea de drept comun din Codul de Procedură civilă, OUG 62/2024 nu mai impune condiția noutății chestiunii de drept, ci doar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra acesteia, astfel încât existența unei practici anterioare nu poate duce la înlăturarea obligației de a formula o sesizare potrivit dispozițiilor art. 2 din OUG nr. 62/2024.

IV. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

1. Art. 19¹, introdus prin Legea nr. 193/2016 pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și pentru stabilirea unor măsuri fiscal-bugetare, prevede următoarele: "(1) Personalul care deține titlul științific de doctor, indiferent de data obținerii acestuia, beneficiază de un spor de 15% din salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare, dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) își desfășoară activitatea în domeniul pentru care posedă titlul științific sau conducătorul instituției apreciază că pregătirea doctorală este utilă compartimentului în care își desfășoară activitatea persoana respectivă;

b) nu a beneficiat de acordarea acestui spor sau nu i-a fost introdus în salariul de bază, potrivit reglementărilor legale anterioare, ca sumă compensatorie. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care îndeplinesc condițiile de acordare, începând cu luna următoare aprobării cererii";

2. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 prevede la art. 3¹ alin. (8), introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2016, cu modificările ulterioare, că: "Începând cu luna august 2016, personalul care deține titlul științific de doctor își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și nu beneficiază de suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, solda/salariul de funcție, indemnizația lunară de încadrare, beneficiază de suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor stabilită la nivelul similar în plată pentru aceeași funcție, grad didactic, tranșă de vechime în învățământ și gradație corespunzătoare vechimii în muncă pentru personalul didactic din învățământ, respectiv grad/treaptă profesională și gradație corespunzătoare vechimii în muncă sau, după caz, vechime în funcție în cazul celorlalte categorii de personal, din instituția sau autoritatea publică respectivă sau, după caz, într-o instituție sau autoritate publică similară";

3. Legea-cadru nr. 153/2017 prevede la art. 14 alin. 1 următoarele: "Personalul care deține titlul științific de doctor beneficiază de o indemnizație lunară pentru titlul științific de doctor în cuantum de 50% din nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, dacă își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul. Cuantumul salarial al acestei indemnizații nu se ia în calcul la determinarea limitei sporurilor, compensațiilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor prevăzute la art. 25."

V. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 19¹ din Legea nr. 193/2016 pentru completarea Legii-cadru nr. 284/2010 și art. 14 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, instanța apreciază că, în ceea ce privește personalul contractual din cadrul pârâtei, este evident că aplicabilitatea art. 19¹ impune respectarea cerințelor enumerate în cuprinsul acestuia.

În același timp, Curtea apreciază că, deși reclamanții sunt salariați în cadrul pârâtei ----, pe postul de artist liric sopran, grad profesional IA, gradația, respectiv de șef partida la departamentul Cor, partida Bas, diplomele de doctor având tezele de doctorat intitulate „De la mitul elin la istoria imperială română: nașterea operei Claudio Monteverdi” și, respectiv „Operele mozartiene cu subiect român” obținute de aceștia în "domeniul filologie" nu se suprapun domeniului în care aceștia își desfășoară activitatea, respectiv cel muzical. Această concluzie rezultă cu evidență întrucât, în aprecierea Curții, sintagma «în domeniul pentru care deține titlul» prevăzută imperativ de art. 19¹ din Legea nr. 193/2016 se impune să fie raportată la Nomenclatorul domeniilor și al specializărilor/programele de studii universitare sau la sfera atribuțiilor de serviciu, astfel cum aceasta rezultă din fișa postului.

În raport de considerentele expuse anterior, în temeiul art. 2 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519 Cod procedură civilă, apreciind că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze, instanța va admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă dispozițiile art. 14 alin. 1 teza întâi din Legea-Cadru nr. 153/2017 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt aplicabile/vizează personalul contractual care nu își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul și dacă nu are prevăzute în fișa postului un set de atribuții obiective și cuantificabile care să permită verificarea lunară a modului în care activitatea acestuia este valorificată în mod suplimentar?”.

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG nr. 62/2024, va dispune suspendarea judecării apelului formulat de apelanții ---- împotriva sentinței civile nr. ---- pronunțată de Tribunalul ---- în dosarul nr. ---- în contradictoriu cu intimata ----, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție, se va aduce și la cunoștința conducerii Secției LMAS din cadrul Curții de Apel Timișoara și se va comunica prin e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

Pentru aceste motive,

DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

În temeiul art. 2 alin. 2 din OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv:

Dacă dispozițiile art. 14 alin. 1 teza întâi din Legea-Cadru nr. 153/2017 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt aplicabile/vizează personalul contractual care nu își desfășoară activitatea în domeniul pentru care deține titlul și dacă nu are prevăzute în fișa postului un set de atribuții obiective și cuantificabile care să permită verificarea lunară a modului în care activitatea acestuia este valorificată în mod suplimentar.

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG nr. 62/2024, suspendă judecarea apelului formulat de apelanții ---- împotriva sentinței civile nr. ---- pronunțată de Tribunalul ---- în dosarul nr. ---- în contradictoriu cu intimata ----, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, data de 25.09.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red ----/27.09.2024

Tehnored ----/25.09.2024